

"Prefiro rosas, meu amor, á patria"

Postoji vrijeme pisanja. Postoji vrijeme prestanka pisanja. Drugi ostaje Drugi, a uspije se nešto i napisati. Pa da to onda lebdi slobodno u zraku između nas entiteta, možda već fraktala. Ipak sam spomenuo sezonu uspjeha. Sjećam se da je objekt zafrknuo subjekta, tako da je i on postao objekt. A onda zajedno – postaje detalji prozirnog. Poslovi uvećavanja ispunjuju sve vrste srdaca. Mada uz to ide ideja o polaganom življenju kao partikularnom cilju. Život u cvijetu intervencije; jedan mali korak omogućio je prozirnost i pisanja. "Blaga snaga koja obavezuje".

Nemati nikakvo mišljenje o sebi. To je najbolje. Ja virim iz umjetnosti, mada je to opet na njenu slavu. Ovo ovdje što čitate, to je pepeo, doduše, kompaktan, nastao od rada misli i dogođenih misli. Predlažem: nek' ne idete na razliku toga dvoga. Važniji je taj neki dovoljan razlog (iz uzrok - posljedica lančića) koji jest ovaj tekst, legitimna mogućnost, sad već antipotencionalnost.

Koristim se zagrebačkim budhizmom, da vidite kako se pokušavam riješiti svake vlastitosti kada je u pitanju bit umjetnosti, a ne pojedinačne razine i realizacije. (Kronologija rezultata ponekad, - anonimnost karijere - uvijek).

Miksanje etike i estetike, kakva je to nostalgija! Al čeka nas ponovno sagledavanje njihovih odvojenosti. Jedinstvo je potrošeno za razvoj. Superponiranje prilika, izvjesnosti i kretanja u točki teksta, bez razdaljine od točke A do točke B. Detalji emaniraju šanse za dogovorno shvaćanje. Usporavanje opažanja bio bi moj radni ideal, ali.

Prekinuti proizvodnju teksta traži znati tekst.

Digresija. Što je žalost: Ž, a, l, o, s, t. I to je u jednom sve. A problem je kao drvo; sa granama, lišćem, cvjetovima, plodovima, usporedbama. Ima prašine na jeziku. Ima slika. Nema čovjeka da olakša Balkan za ljubavnije pisanje. On se rodio ali je zauzet. A treba "maleni prolaz i malo porinuće". Ne - poznato.

"Postoji u duši želja da se ne misli". Vjerovatno se očekuje legitimna stvarnost ovog teksta. Ona je posredno i vrlo blago pružena. Da li je pranje ruku neka nabavka? Sad bi se moglo zahiriti u cjeline. Dislokacija teksta je ono nemoguće. U to ime navodim nezgrapnost ovu: Umjetnost je dio dobrote. Biti zaluden obligatnošću poruke ionako je sistem, pa onda je i vođenje duše po tekstu - nabava praznine.